

συμπράγκαλα

συμπράγκαλα, τα, ουσ. [;], μικρές και πολλές αποσκευές που περιέχουν τα προσωπικά είδη κάποιου και που αναφέρονται συνήθως για να δηλώσουμε την ενόχληση που μας προκαλούν κατά τη μεταφορά τους: «ήρθε να μείνει μερικές μέρες στο σπίτι μου κι έφερε όλα τα συμπράγκαλά του, λες και θα έμενε μήνες». Συνών. τσαμασίρια / τσουμλέκια·

- *παίρνω τα συμπράγκαλά μου και φεύγω*, παίρνω τα προσωπικά μου είδη, τις αποσκευές μου και φεύγω από κάποιο χώρο: «επειδή κατάλαβα πως είχα γίνει φορτικός, πήρα τα συμπράγκαλά μου κι έφυγα»·

- *της δίνω τα συμπράγκαλα στο χέρι ή της δίνω τα συμπράγκαλά της στο χέρι*, διακόπτω, διαλύω τον ερωτικό δεσμό που έχω μαζί της, τη διώχνω: «όταν άρχισε να μου μιλάει για γάμο, της έδωσα τα συμπράγκαλά της στο χέρι»·

- *του δίνω τα συμπράγκαλα στο χέρι ή του δίνω τα συμπράγκαλά του στο χέρι*, τον απολύω από τη δουλειά μου, από την επιχείρησή μου, τον διώχνω: «επειδή έκανε συνεχώς κοπάνα, του 'δωσα κι εγώ τα συμπράγκαλά του στο χέρι»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας